

Δεν είναι κρυφό ότι την τριετία που μεσολάβησε από τις τελευταίες εκλογές του ΤΕΕ, στην Συσπείρωση αναπτύχθηκαν αρκετές φορές αποκλίνουσες απόψεις σχετικά με τη στάση μας στο κίνημα και στα όργανα διοίκησης του ΤΕΕ, του ΤΣΜΕΔΕ και του ΕΤΑΑ.

Ενδεικτικά θυμίζουμε: το αν θα έπρεπε να ανεχτούμε ένα καλύτερο όριο υπαγωγής στο ΚΕΑΟ (πχ 20.000 αντί για 5.000), το αν θα δίνουμε «ψήφο ανοχής» στην Π. Πέρκα ή «κριτική» ψήφο στον Ανδρεδάκη, το αν θα υποστηρίζαμε «λιγότερο» κακές προτάσεις για το ασφαλιστικό στην Α/τεε, την ανοχή ή μη στην Κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ μετά τη συμφωνία της 20ης Φλεβάρη, την καταγγελία ή μη των αναδρομικών αυξήσεων σε ΤΣΜΕΔΕ-ΕΤΑΑ, την επέκταση ή μη του 6% των ΔΥ στις ΣΔΙΤ και στα έργα παραχώρησης.

Παρά τους συνεχείς κλυδωνισμούς, καταβάλαμε μαζί με αρκετούς άλλους συντρόφους και συντρόφισσες στο εσωτερικό της Συσπείρωσης, μια μεγάλη προσπάθεια ώστε η παράταξη να παραμείνει σταθερή στην αντικυβερνητική και ριζοσπαστική της τοποθέτηση.

Εκτιμούμε ότι ως τώρα, σε μεγάλο βαθμό, η προσπάθειά μας αυτή ήταν επιτυχημένη.

Μέσα από τις γραμμές της Συσπείρωσης, σταθήκαμε επίμονα απέναντι στην αντίληψη του εύκολου πολιτικού δρόμου, σε κάθε ζήτημα που προέκυπτε, πιστεύοντας ότι η λογική των «πολιτικών εκπτώσεων» δεν βοηθά, αντίθετα απονευρώνει την παρέμβαση μας και εντείνει την σύγχυση στον κόσμο που απευθυνόμαστε.

Οι απόψεις όμως που εκφράζονται επίμονα το τελευταίο διάστημα στο εσωτερικό της Συσπείρωσης, για εκλογική συνεργασία με τη «Στροφή» στις επικείμενες εκλογές του ΤΕΕ, θεωρούμε ότι δεν θα έπρεπε καν να τίθενται σε συζήτηση, καθώς βρίσκονται τελείως έξω από το πολιτικό κεκτημένο της παράταξης και σε πλήρη αντίθεση με την ως τώρα πορεία της.

Ακόμα και η απαισιόδοξη ανάγνωση μιας εξαιρετικά δύσκολης πολιτικής συγκυρίας στο ΤΕΕ και ευρύτερα, δεν μπορεί να αποτελεί δικαιολογία για τέτοιες παρεκκλίσεις.

Αν μας ενδιαφέρει να ανακόψουμε τη συνεχώς επιδεινούμενη θέση της πλειοψηφίας των συναδέλφων, συνέπεια της μνημονιακής επέλασης του ΣΥΡΙΖΑ και της αδυναμίας συγκρότησης αποτελεσματικών κινηματικών αντιστάσεων, αυτό δεν περνά μέσα από συνεργασίες εκτός πολιτικών αρχών, αλλά από μια πιο ουσιαστική πολιτική παρέμβαση.

Η έλλειψη ξεκάθαρης ταξικής αναφοράς στα πληττόμενα και εκμεταλλευόμενα κοινωνικά στρώματα και η λογική του γενικώς και αορίστως «όλοι μαζί», αποτελεί την ρίζα της πολιτικής κρίσης της Αριστεράς τόσο στην Κοινωνία όσο και στο ΤΕΕ.

Με αντίστοιχο τρόπο ανάγνωσης ενός δυσμενέστατου κοινωνικού και διεθνούς συσχετισμού, δικαιολογείται και η μνημονιακή προσαρμογή του ΣΥΡΙΖΑ. Οι αστείες αναφορές στην δήθεν δίκαιη «ανάπτυξη» και στο «φιλεργατικό» μνημόνιο, αποτελούν προφάσεις εν αμαρτίαις της με κάθε τρόπο παραμονής της Ελλάδας στην ΕΕ, το Ευρώ και τα ισόβια μνημονιακά δεσμά. Μιας επιλογής με ταξικό πρόσημο υπέρ του Κεφαλαίου.

Ένα είναι το βασικό επιχείρημα της κυβέρνησης ΣΥΡΙΖΑ-ΑΝΕΛ. Πως η συνέχιση της μνημονιακής πολιτικής, είναι μια αναγκαστική «τακτική» κίνηση και πως με τα ίδια τα μέτρα άγριας λιτότητας διαφωνεί «πολιτικά».

Αυτή η ανακόλουθη και καθαρά υποκριτική πολιτική στάση αναπαράγεται δυστυχώς και στον χώρο του ΤΕΕ, διευκολύνοντας «εκπροσώπους» των μηχανικών να τοποθετούνται και να ψηφίζουν, για λόγους «τακτικής», σκληρά μνημονιακά μέτρα, όπως η απαίτηση των αναδρομικών αυξήσεων του 3986/11, στο όνομα κάποιου «αριστερού» ελιγμού.

Αυτού του τύπου η πολιτική, όπως και να την βαφτίσει κανείς, έχει ταξικό πρόσημο, στρέφεται πρωτίστως ενάντια στους νέους, τους άνεργους, τους καταχρεωμένους συναδέλφους μας, προστατεύοντας μια κοινωνική μειοψηφία εργολάβων, διευθυντών, κρατικής και συνδικαλιστικής γραφειοκρατίας.

Σε αυτή την πολιτική είναι σαφές ότι ανήκουν οι δύο νυν εκπρόσωποι των μηχανικών σε ΤΣΜΕΔΕ-ΕΤΑΑ οι οποίοι εκπροσώπησαν ολοκληρωτικά την «Στροφή» στις ως τώρα διαπαραταξιακές συζητήσεις, στις οποίες συμμετείχε η Συσπείρωση, η ΑΕΠ και η ΤΟΜΗ.

Θα ήταν λάθος να σταθούμε μόνο στην υπερψήφιση από πλευράς τους της αναδρομικής καταβολής των αυξήσεων των ασφαλιστικών εισφορών και να τη θεωρήσουμε παρελθόν, όταν το πνεύμα μιας καλύτερης διαχείρισης του συστήματος ΤΕΕ, ΤΣΜΕΔΕ, Attica Bank διαπερνά το σύνολο της πολιτικής τους αντίληψης, όπως ξεκάθαρα αποτυπώθηκε στις τρεις

δημόσιες διαπαραταξιακές συζητήσεις.

Εμφανίστηκαν εν πολλοίς αμετανόητοι, υπερασπίστηκαν πλήρως την άποψή τους, την πολυετή πολιτική τους διαδρομή (Συνεργασία, ΡΠΜ) καθώς και το σύνολο των επιζημιών για τους μηχανικούς επιλογών τους. Εκφράζοντας μάλιστα και την αγανάκτησή (!) τους για την κριτική που τους ασκείται.

Διαβλέποντας αυτή την εξέλιξη, είχαμε προειδοποιήσει από την αρχή αυτών των συζητήσεων στο εσωτερικό της Συσπείρωσης, ότι η συμπόρευσή μας στις εκλογές με τέτοιες αντιλήψεις, αποτελεί για μας πολιτικό όριο, καθώς αφήνει ανοιχτή την πόρτα συνεργασίας με το σύνολο του κυβερνητικού συνδικαλισμού και του ΣΥΡΙΖΑ στο ΤΕΕ.

Πιστεύουμε ότι η συνεργασία με τέτοιες αντιλήψεις θα όφειλε να αποτελεί κόκκινη γραμμή όχι μόνο για μας, αλλά και για τη Συσπείρωση στο σύνολό της, όπως αντίστοιχα αποτελούσε όλα τα προηγούμενα χρόνια απέναντι στον πολιτικό χώρο του Συνασπισμού.

Απέναντι μας κατατίθεται με μεγάλη επιμονή ένα τελείως λανθασμένο και αδιέξοδο πολιτικό επιχείρημα.

Το επιχείρημα που κατατίθεται για την εκλογική συνεργασία της ΣΑΜ με τη «Στροφή», είναι πώς ότι έγινε-έγινε, αλλά τώρα με τις κατάλληλες πολιτικές και οργανωτικές πρόνοιες, τέτοια «μεμονωμένα περιστατικά» μπορούν να ελεγχθούν, και ότι το καθοριστικό είναι η οικοδόμηση μιας πλατιάς ενότητας «με όλες τις αριστερές παρατάξεις» στη βάση ενός «ισορροπημένου» κειμένου.

Τα πολιτικά κείμενα δεσμεύουν μόνο όσους έχουν αποδεδειγμένη συνέπεια λόγων και πράξεων. Δεν δεσμεύουν με κανένα τρόπο αυτούς που τα αντιμετωπίζουν σαν κουρελόχαρτα. Αυτούς που μετείχαν και στήριζαν μέχρι και την προκήρυξη των εκλογών του ΤΕΕ την κυβερνητική ΡΠΜ και τώρα εμφανίζονται ως προφήτες της Επανάστασης, αυτούς που ομολογούν ότι οι καθαρές πολιτικές θέσεις αποτελούν «σεχταρισμό», «αγκύλωση» και «εμπόδιο» μπροστά στους «αναγκαίους τακτικούς ελιγμούς».

Στις τρεις διαπαραταξιακές συναντήσεις που συμμετείχαμε, έγινε πράγματι ορατή η οικοδόμηση μιας ευρύτερης και ταυτόχρονα πολιτικά ουσιαστικής εκλογικής συνεργασίας, με τη συμμετοχή συγκεκριμένων παρατάξεων και ανένταχτων αγωνιστών συναδέλφων.

Είναι σαφές ότι, παρά τις διαφορετικές προσεγγίσεις, θα μπορούσε να υπάρξει μια πολιτική συμφωνία μεταξύ της ΣΑΜ, της ΑΕΠ και της ΤΟΜΗΣ, εμπλουτίζοντας το σημαντικό πολιτικό

κεκτημένο των Συσπείρωση-ΑΕΠ που οικοδομήθηκε τα τελευταία 6 χρόνια, με την αδιαμφισβήτητα συναγωνιστική κατεύθυνση που υιοθέτησε η ΤΟΜΗ απέναντι στην ολοφάνερη κυβερνητική πορεία της ΡΠΜ ήδη από τον Μάρτιο του 2014.

Μια πολιτική συμφωνία με πυρήνα το πολιτικό αίτημα ανατροπής της Κυβέρνησης και των πολιτικών που εφαρμόζει, ρήξης -εξόδου από την ΕΕ και κινηματικής συμπόρευσης απέναντι στα μέτρα που προωθούνται στην κοινωνία (συνδικαλιστικός νόμος, ιδιωτικοποιήσεις, δημοσιονομικός κόφτης) και στον κλάδο (ελαστικές σχέσεις εργασίας, επισφάλεια, κλειστά μητρώα επαγγελματικών δικαιωμάτων, ασφαλιστικό, κούρεμα των αποθεματικών του ΤΣΜΕΔΕ στην Attica Bank), και στη βάση μιας αντιδιαχειριστικής και αγωνιστικής πρακτικής στο κίνημα και στα όργανα του ΤΕΕ.

Όμως η συμπόρευση ΣΑΜ-ΑΕΠ-ΤΟΜΗ, στην οποία προσπαθήσαμε με εποικοδομητικό τρόπο να συνεισφέρουμε, τινάχτηκε στον αέρα.

Για λόγους που υπακούουν σε άλλες πολιτικές σκοπιμότητες, και όχι βέβαια με γνώμονα τα συμφέροντα της πληττόμενης πλειοψηφίας των συναδέλφων μηχανικών, τέθηκε εκβιαστικά όχι απλά η συμμετοχή της «Στροφής» στην εκλογική συνεργασία, αλλά ιδίως των εκπροσώπων της στο ΕΤΑΑ-ΤΣΜΕΔΕ, που αντικειμενικά εδώ και χρόνια εντάσσονται σταθερά σε αντίπαλα πολιτικά σχέδια.

Η επιλογή της συνεργασίας με την «Στροφή» αποτελεί μια πολύ αρνητική εξέλιξη που αδικεί την ιστορία και τους αγώνες της Συσπείρωσης, μια εξέλιξη που αλλοιώνει το στίγμα και την φυσιογνωμία της και αναπόφευκτα οδηγεί στον κατακερματισμό της παράταξης.

Από την πλευρά μας, έχοντας πολλές φορές υπερβεί τις αντιδημοκρατικές πρακτικές με τις οποίες αντιμετωπίστηκε η πολιτική μας άποψη και έχοντας πραγματικά εξαντλήσει κάθε περιθώριο πολιτικού διαλόγου, δηλώνουμε ότι δεν πρόκειται να συνυπάρξουμε με καμία απολύτως όψη διαχείρισης και κυβερνητισμού.

Την πολιτική συνέπεια, την ευρηματικότητα και την μαχητικότητα της Συσπείρωσης να είστε σίγουροι συντρόφισσες και σύντροφοι ότι θα βρούμε τρόπο να τις κρατήσουμε ζωντανές!

Με συντροφικούς και συναγωνιστικούς χαιρετισμούς,

Βραδής Στέλιος
Κλάδης Διονύσης

Κοντομάρης Σπύρος
Μανωλόπουλος Γιάννης
Παπαδόπουλος Θάνος
Παράσχος Παναγιώτης